

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 4, dd. 18 oktober 1984
Verantw. Uitg.: Paul Bijens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

EN VERDER...

5 jaar Scorpio	1
Boek kernenergie	1-2
Lezersbrieven	2
Fietsen of voetbal kijken	3
Open universiteit	3
De Duve bij Medika	4
Intimidatie	4
Interview Herman Selleslugs	5
Interview Brathwaite	6
Kortgelezen	6
Krul weigert onderhandelingen	7
Ad Valvas	7
Preses? Nooit van gehoord	8
E Pericoloso Sporgersi	8

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenraad van Leuven. Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de kombattieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons er tegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

Nieuw boek over kernenergie van prof. Paul de Meester

Donderdag 11 oktober werd in de gemeenteraadszaal van Heverlee een nieuw boek voorgesteld. Inspeland op de bekende badging van de antinucleaire beweging, draagt het de titel: "Kernenergie: nee bedankt, ja graag?" De auteur is prof. P. de Meester, voorzitter van de groep eksakte wetenschappen van de KUL. De voorstelling zelf was georganiseerd door de Davidsfondsafdeling van Heverlee. Uw redacteur was ter plaatse.

De talrijk opgekomen aanwezigen werden verwelkomd door Jan van de Pontseele, die in zijn functie van voorzitter van de plaatselijke Davidsfondsafdeling kort de auteur en enkele genodigden voorstelde.

Jos Bouveroux, journalist bij de BRT, modereerde het hierop volgende panelgesprek rond de vraag "Kernenergie: de enige energiebron voor de

21ste eeuw?"

Het driekoppige panel bestond uit de auteur Paul de Meester, Roeland Dirks (milieu-adviseur) en Maurice Potemans (algemeen directeur van EBES). Vooreerst kreeg elke vijf minuten de tijd om zijn standpunt de arena in te sturen.

Energiebronnen

Volgens de Meester dient de ontwikkeling van de kernenergie gesitueerd te worden in een historisch kader: "We komen van een tijd waar de enige energiebron hout was. De eerste industriële revolutie bracht de steenkool, die tot 1950 het enige energieproduct bleef. Na 1950 kwamen aardolie en -gas, die geleidelijk aan de steenkool vervangen omdat ze goedkoper zijn. In de recente geschiedenis volgt de ene energiebron de andere dus vrij vlug op."

In de toekomst zag de Meester echter het bestaan van verschillende bronnen naast mekaar: steenkool, aardgas, kernfusie en -fusie, zonne- en windenergie. "Alle hebben zij voor-

nadelen. Zo kunnen fossiele brandstoffen door emissie van zwaveldioxide (SO₂) en stikstofoxiden (NO_x) kankerverwekkend zijn en veroorzaakt de productie van CO₂ op de aarde een soort serre-effect."

De verschillende bronnen moeten echter onderling vergeleken worden op hun aanvaardbaarheid wat betreft milieu-effecten, risico's, sociale prijs en veiligheid. Hierbij mag zeker de rationalisatie van het energieverbruik niet uit het oog verloren worden.

Demokratische controle

In zijn betoog onderstreepte milieu-adviseur Dirks vooral de nadelen van de kernenergie. Men kan misschien wel zeggen dat kernenergiecentrales veiliger zijn dan vele andere industriële omgevingen, dat ze mooier en milieuvriendelijker zijn dan andere energiebronnen, maar toch zijn de gevaren nog talrijk: vooreerst is er de hele splijtstofcyclus, waar vooral voor het resterende afval nog geen afdoende oplossing is. Integendeel, men verschuift dit probleem naar de latere generaties.

Dirks verzette zich ook tegen de heersende mentaliteit in de kernenergiesector in de aard van "met ons gaat het nooit mis". Tegenvoorbeelden zijn echter het ongeluk met 'Three Mile Island' en met de Mont Louis. Hierbij wordt steeds eenzijdige informatie doorgespeeld. De energieproducenten zitten gevangen in een economisch systeem waarbij bovendien de know-how en de macht hoe langer hoe meer geconcentreerd raken bij een klein aantal mensen, die dan ook nog aan leunen bij de grote internationale groepen. Vele mensen vinden dat op die manier de energiesector aan de democratische controle ontsnapt.

Cijfers

In de hem toegemeten tijd goochelde Potemans, directeur van EBES, met nogal wat cijfers, in de hoop dat één en ander het aandachtige publiek zou overtuigen.

"In België wordt slechts 13 à 14% van het energieverbruik door kerncentrales geleverd. In de volgende decennia zullen daar misschien nog enkele procenten bijkomen". Volgens Potemans moet de mens inderdaad alle energiebronnen gebruiken waarover hij beschikt. Maar, aldus de spreker, "alternatieve energieën renderen NIET in België. Zonnecentrales zouden hier beter regencentrales zijn. Bovendien zouden grootte zonnecentrales ook wel eens het wereldklimaat kunnen beïnvloeden."

De kolencentrales van vroeger hebben een tijd op olie gedraaid, omdat dat goedkoper was. Nu draaien ze echter terug op kolen: het verbruik in België is 15 miljoen ton, waarvan we 5 à 6 miljoen ton zelf produceren. Nochtans is de prijs per Kilowattuur van de energie uit kerncentrales 20 à 25% goedkoper dan deze van kolencentrales die dan bovendien nog sterk vervuuld zijn.

Het installeren van een ontzwevelingsinstallatie op de huidige centrales betekent al gauw een investering van 67 miljard. En de werking ervan kost 27 miljard per jaar, wat een productieprijsverhoging van 1.5 fr. per kwh met

Paul De Meester: bedachtzaam nuancerend

(foto Veto)

5 jaar Scorpio

Tussen succes en mislukking

Scorpio, de Socio-culturele organisatie voor regionale en pluralistische informatie-overdracht viert deze weken zijn vijf-jarig bestaan. Daarmee is men de oudste nog bestaande niet-openbare radio in Vlaanderen. Reden te over voor deze zender om zichzelf deze weken eens in de bloemetjes te zetten. Tegelijk vond Scorpio het ook tijd om zijn basisideeën en kritieken op bestaande toestanden nog eens naar buiten te brengen.

De geschiedenis van Scorpio startte op 15 oktober 1979. Enkele jonge enthousiastelingen startten toen met een pluralistische, lokale radio voor Leuvenaars en studenten, met de nadruk op informatie en ontspanning. Volgens Scorpio ook in die volgorde te lezen. Daarmee wou men een soort stadskrantradio zijn, omdat papier te duur was en radio een dynamisch, jong medium leek te worden. Vrij snel werden de eerste, erg amateuristische stappen vervangen door meer kwaliteitsvolle schreden. Dit was ook de BOB niet ontgaan en in februari 1980 kreeg Scorpio dan ook een bezoekje van deze pakkemannen. Deze aangelegenheid bracht de Vlaamse "vrije" radio definitief in de media-schijnwerpers. Maar Scorpio verkoos ook hier geen strijdzender te worden, en stapte uit het aktiekomitee. Wel werden de eerste impulsen gegeven tot de oprichting van VEBE, de Vereniging ter Bevrijding van de Ether, een organisatie die de kleine radiootjes moest verdedigen bij de overheid.

Als voortvloeisel van de inbeslagname werd Scorpio later ook nog vrij zwaar beboet. Op dit ogenblik heeft Scorpio de zaak overigens aanhangig gemaakt bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waar men het fundamenteel recht op vrije meningsuiting gaat bepleiten. Men kan zich wel de vraag stellen of dergelijk pleidooi juist niet de grote radio's, met meer financiële mogelijkheden tot meningsuiting, zal bevoordelen. Maar kom, wie weet gaat de wetgever ooit nog eens een sluitende reglementering voor het ethergebied creëren.

Uitbreiding

De rest van de geschiedenis werd door één der beheerders omschreven als een "konstante uitbreiding". Een tendens die een tijdje werd afgebroken door de troebelen met de latere Sinjaal-afsplitting. Oorzaak voor de ruzie vormde de interne discussie over het al dan niet overschakelen op reclame. Het gros der medewerkers opteerde voor reclamelooheid (toen toch). "Enkele maanden later gaat er een stukje Leuven de lucht in, maar blijft Scorpio met de beide voeten op de grond". Scorpio is op die manier nog net leefbaar, vooral omdat het studentenpubliek toch af en toe (via TD's en ander...) wat geld in het bakje brengt. Toch is het echte enthousiasme er bij het publiek wel af. De luisteraar doet ook nog weinig om zijn radio te steunen, aldus Scorpio, vooral omdat men het bestaan van de vrije radio als een vanzelfsprekendheid is gaan beschouwen. Eén en ander zou wel eens moeilijkheden kunnen opleveren als de kosten te hoog worden (met onder andere SABAM). Volgens beheerder Heymans zou men echter nog eerder stoppen dan zelf met reclame te

starten.

BRT

Na de ruzie met de toekomstige Sinjaal-ploeg kon Scorpio zich relanceren. "Konstante uitbreiding", met andere woorden. Volgens Scorpio overigens worden groot verlies aan kwaliteit. Waarvan vrij akte zullen nemen bij de magere programma's die in de voormiddag wel eens willen gespuid worden.

Grote zorg blijft nog wel de rekrutering door de BRT. De laatste jaren verdwenen nogal wat medewerkers immers naar de nationale omroep. Anderzijds rekent men toch ook op mond-aan-mond-reclame voor het werven van nieuwe medewerkers. Volgens de Scorpio-beheerders kan men enkel rekenen op goede rekrutering indien men goede programma's aflevert. Daarop komen de mensen af. Tegelijk wil men vedettenkultus bij de presentatoren vermijden. En juist om het "Joost-den-draaier" en "Lowiede-praat-maar-aan"-syndroom te ontwijken rekruteert men dan ook liever in stilte.

Informatie

De informatie zou centraal moeten blijven staan. Daartoe heeft men recent nog enkele initiatieven uitgebreid. Op donderdagavond is er bijvoorbeeld het nieuwe "Gesproken dagblad", dat overigens geen krantenartikels voorleest. Om dit te kunnen blijven realiseren rekent men op een gunstige behandeling bij de golfnettenverdeling. En daar zou het schoentje wel eens kunnen wringen. Voor de Leuvense regio werden 2 golfnetten vrijgehouden voor 5 radio's (8 met de onmiddellijke randgemeenten). Dit betekent dat

de radio's onvermijdelijk hun zendtijd onderling zullen moeten verdelen op dezelfde golfnetten. Scorpio verwacht dat zij hier minder aan hun trekken zullen komen omdat zij één der weinigen geen politieke kleur hebben bekend. Ook van de kant van VEBE verwacht Scorpio weinig heil.

Die organisatie is immers steeds meer zijn principes gaan ontcrachten: informatie is al minder belangrijk, leefbaarheid telt, reclame is helemaal niet meer uit den boze, het radio-professionalisme wordt al ten dele verdedigd... Scorpio ziet echter nauwelijks enige mogelijkheid om een drukkingsgroep der "idealisten" op te richten. Dit zou enerzijds de verdeeldheid der radio's maar versterken (eist denkrul?) en het interne werk eist langs de andere zijde te veel tijd op.

Roddel roddel

Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om te roddelen over de raad van Niet-Openbare radio's (te veel zitpenningen...). Dit werd dadelijk gekorrigeerd door een aanwezig raadslid. Ook VEBE en Sinjaal kregen een aardige veeg uit de pan. Hoewel niet alle argumenten onterecht waren (vb. VEBE is op dit ogenblik een spookorganisatie, die nauwelijks actief is), schoot Scorpio ook wel eens naast de roos. Zo doet VEBE wel een inspanning om de SABAM-problemen op te lossen.

Waar men Scorpio wel gelijk in kan geven, is het mislukken van de gehele beweging. Een interessant initiatief is helemaal ingepalmd door de geldwolven en de politieke beunhazen. Maar had u in ons huidige bestel anders verwacht?

TBC

(volvoeg op p. 2)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 'tStuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Ekstreem

Woensdag 10 oktober deelde NSV aan de Alma's een pamflet uit dat de aandacht wilde vestigen op de eskalatie van het linkse geweld. Het NSV stelt daar tegenover dat de vrije mening niet gewelddadig dient geuit, en dat zij staan achter de ordening van de maatschappij. Ongetwijfeld heeft dit pamflet de bedoeling de naam van het NSV bij de studenten wit te wassen, en de politiek misschien nog ongetletterde eerstejaars op hun kar te krijgen. Dit met onschuldige taal over eigen doen en laten, waarbij uitgehaald wordt naar de linkse "terroristen" en MLB, SJW... op dezelfde lijn geplaatst met bijvoorbeeld de CCC, een groep terroristen waarover nog zeer weinig geweten is.

Buiten zijn STELLA gekend om zijn verse belegde broodjes en verse soep

Café

IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

MINOLTA COPY-CENTER
Kopies TOP kwaliteit

Kon. Albertlaan 23
3000 LEUVEN

1 fr.

Kernenergie: nee bedankt, ja graag?

Het 100 blz. tellende boekje geeft een bondig overzicht van de verschillende facetten van de kernenergieproblematiek. In een eerste hoofdstuk wordt het energieprobleem toegelicht: "De combinatie van stijgend individueel verbruik en van de sterke aangroei van de wereldbevolking draagt bij tot een exponentieel stijgend totaal energieverbruik. Van alle elektriciteitsproductiemiddelen blijkt kernenergie de meest economische te zijn. Nochtans rijzen er heel wat maatschappijkritische bezwaren tegen de dikwijls arrogante geheimdoenerij rond de kernenergie sinds haar ontwikkeling in WO II."

In een tweede hoofdstuk gaat de auteur even dieper in op de maatschappelijke aspecten van de kernenergie: "Verschillende personen hebben kernenergie de status verleend van controversie bij uitstek". Bovendien "startte het aanwenden

van kernenergie onder een zeer slecht gesternte (WO II — atoombom)" waardoor er "in het Westen een vreemd angstgevoel waarnaembaar is als kernenergie ter sprake komt".

"Een kritische, objectieve benadering is er zelden geweest en de nucleaire sektor heeft die zelf weinig gestimuleerd. Reactie kon niet uitblijven en daarom is het niet verwonderlijk dat vooral de kernenergie tot gehaat symbool van de 'overgevoelsteerde', centraliserende comfortmaatschappij uitgroeide." Volgens de auteur staan tegenover deze "eenzijdige radicale afwijzing" echter "terecht zinnige opmerkingen of uitingen van ongerustheid, die om een objectief en eerlijk antwoord vragen."

Om hieraan tegemoet te komen geeft de Meester vooreerst een historisch overzicht van het nucleaire onderzoek van Dalton over Curie tot Einstein. Hierbij blijkt dat

Het tweede principe is dat van de ordening van de maatschappij. Wie enigzins vertrouwd is met de ideologie van het NSV, zal weten dat zij de maatschappij willen ordenen, enkel als zij dat zelf mogen doen.

Er wordt dan ook nog gezegd dat er bij de 'beschreven linkse uitspattingen' geen rijksrecht te bespeuren viel. Bij de bomaanslagen kan dat moeilijk, en op de jongerenbetoging was er rijksrecht, en in de Schaarbeek eveneens.

Een goede raad voor eerstejaars: laat U niet strikken in de netten van om het even welke ekstreme organisatie.

Bert Broens
2^e lic. Klass. Fil.

ZWEMMEN... GYM... SAUNA

SPORTIEVER DAN KINEMA!!

Sauna + Zwemmen + ...

1 PINT

VOOR DE BELACHELIJKE PRIJS

...149 BF...

KOM MET VRIEND(INN)EN

WAAR?

MOVEMENT CENTER LEUVEN

Blijde Inkomststraat 101B

Boek kernenergie

(volg van p.1)

zich mee zou brengen!", aldus Potemans.

Daarop was het woord aan voordrachtkunstenaar Jos Stroobants, die als intermezzo enkele teksten over wetenschap, natuur en vervuiling bracht.

Debat?

Het eigenlijke debat was die naam amper waard. De panelleden slaagden erin mekaar voortdurend gelijk te geven en meer vragen op te werpen dan er zelf te beantwoorden.

Zo stelde de Meester dat voor het afvalprobleem inderdaad nog geen voldoende bevredigende oplossingen bestaan. Maar, zo vroeg hij zich af, "moet een methode of een techniek helemaal af zijn voor ze gebruikt wordt? Op die manier zou vooruitgang totaal onmogelijk zijn. Bovendien zal de mens altijd met risico's moeten blijven leven."

De Meester was het er volledig mee eens dat een know-how concentratie ten alle prijze niet vermeden worden. "Het kersverse boek is een poging daartoe." Verder betreurde hij de houding van de elektriciteitsproducenten die "de kernenergie tot nu toe altijd ongenueanceerd hebben opgehield".

Maar ook de milieugroeperingen kregen een veeg uit de pan: "Het is verkeerd om op een tendentieuze spektakulaire manier paniek te zaaien". De gevolgen van de olie die uit de Mont Louis stroomt, zijn veel erger dan deze die het uraniumhexafluoride met zich kan meebrengen. En waarom klaagt men dan ook niet de klassieke centrales aan? Deze veroorzaken op termijn een stijging van de temperatuur van de atmosfeer waardoor het zeeniveau per graad Celsius met 3 meter zou stijgen. En dan zijn we niet alleen Venetië kwijt".

Openheid

Ook Potemans was niet mis te verstaan: "Er bestaan — en ik zal ze hier niet noemen — groeperingen die aan intellectuele pollutie doen, die veel erger is dan haar chemisch broertje". Steeds volgens Potemans is ook de

inspanning die EBES zich steeds getoost heeft tegenover de pers, meer dan voldoende: "Samen met de pers zijn we zowat alles gaan bezoeken: van opwerkingsfabrieken over zoutmijnen tot zelfs zonnecentrales toe. Men kan ons bezwaarlijk verwijten dat wij onvoldoende informatie geven. Zo is het geweten van '74 dat het uraniumhexafluoride in Rusland vrijrijkt wordt."

Dialogo

In zijn repliek trachtte Dirks een en ander op te vangen. "Wat betreft kernenergie is er geen weg terug; we zitten er nu eenmaal mee opgezaaid minstens voor de komende dertig jaar. Nochtans dateert de ontdekking ervan van rond 1940 en is het pas dank zij intensieve research dat kernenergie nu toegepast wordt. Wanneer we binnen dit en 30 jaar, willen overstappen op alternatieve bronnen dan moet nu geïnvesteerd worden in onderzoek."

Bovendien stelde Dirks dat het gebruik van kernenergie met een enorme schaalvergroting van de risico's waarmee de mens moet leven, gepaard gaat.

En wat betreft de goedkope prijs van energie uit kerncentrales, werd de vraag opgeworpen of de kosten van de later noodzakelijke ontmanteling van deze centrales, in de huidige prijs al verrekend zitten.

"Het is bovendien totaal uit de lucht gegrepen dat milieugroeperingen zich alleen met kernenergie bezighouden. Het protest rond de 'Amoco Cadiz' en de werking rond de 'zure regen' bewijzen het tegendeel."

Wel vond Dirks dat de verschillende partijen in het verleden veel naast mekaar hebben gesproken.

Kernwapens

In een poging om een konstruktieve dialoog te initialiseren, wierp Jos Bouveroux dan de bal in het kamp van Potemans.

Deze vond het overbodig te antwoorden op Dirks' vragen. "Er wordt hier treffend geïllustreerd hoe die mensen tewerk gaan: veel vragen

stellen, enkele geleerde woorden gebruiken en hierdoor verwarring scheppen..." Aldus Potemans en meteen het einde van dit pseudo-debat, waarna het de beurt was aan het publiek om de geachte panelleden enkele vragen te stellen.

Hieruit onthielden we vooral dat er volgens de Meester geen verband bestaat tussen kernenergie en kernwapens. Dit zoude twee totaal gescheiden domeinen zijn. Bovendien is plutonium uit een normale kerncentrale een slechte grondstof voor wapens. Voor de productie hiervan volstaat immers al een simpele kleine onderzoeksreactor. Wel belangrijk is dat een eventuele levering van bijvoorbeeld kerncentrales aan Lybie gepaard gaat met een transfer van know-how die de toegang tot de nucleaire bewapening kan vergemakkelijken, zoals ook scheikundige kennis onontbeerlijk is voor de aanmaak van chemische wapens.

Receptie

Clem De Ridder, nationaal voorzitter van het Davidsfonds, ging in de slottoespraak even dieper in op de vraag: "Moet het Davidsfonds ook wetenschappelijke boeken uitgeven?". Hierbij wees hij erop dat het Davidsfonds al wetenschappelijke boeken uitgeeft sinds haar oprichting in 1875. Nochtans moet ten allen prijze vermeden worden om 'tendensliteratuur' uit te geven. Dit soort literatuur vervalt al vlug tot pleidoioen pro- en contra, tot gesimplificeerde wit/zwart theorieën waardoor uni-dimensionele mensen gevormd worden die alleen nog in slogans denken. Leven en samenleving zijn echter niet eenvoudig en er zijn weinig dingen of situaties die 100% goed of slecht zijn. Daarom geeft het Davidsfonds zoveel boeken uit met in de titel een vraagtekens. Deze boeken geven eerlijke en onthechte voorlichting en het werk van Paul de Meester beantwoordt zeker aan deze omschrijving, aldus Clem De Ridder.

De receptie die de avond afrondde, was goed verzorgd.

BDM

KOLOFON

Veto jaargang 11 nr. 4
dd. 18 oktober 1984

Redactie

Peter Mostrey, Bert De Moor, Toon Boon, Noël Hertelre, Polleke Bijmens en Dirk De Naegel.

Hoofdredacteur

Polleke Bijmens

Redaktiesekretaris

Filip Huyzentruyt

Medewerkers

Pascal Lefèvre, Franky Bambust, Hilde Devoghel, Gerda van Damme, Gilberte Boeckmans, Bert Malliet, Kris van Haver, Damiene de Cock, Sjantla Janssens, Wouter Colson, Guide Janssens, Peter Mombaerts.

Foto's en donkere kamer

Kris

Zetwerk en lay-out

Polleke Bijmens, Ria De Schutter, Dirk De Naegel, Peter Mostrey, Filip Huyzentruyt, Franky Bambust, Carl van Mol, Jan Loyens, Bert Peleman.

Eindredactie

Toon Boon en Polleke Bijmens

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8000 eksemplaren

Redaktieadres:

's Meiersstraat 5,

3000 Leuven

016/224438

016/229541

BDM

Fietsen of voetbal kijken

VTK — Er komen de laatste tijd bij VTK wel vaker voorstellen tot samenwerking binnen vanwege Ekonomika en andere KrULkringen. KrUL denkt waarschijnlijk: "VTK = grote kring, goede organisatie, veel harde werkers, bergen poen; die moeten we aan de haak slaan." Het weze terloops herhaald dat VTK voorlopig geen valabele redenen ziet om ASR te verlaten ten "voordele" van KrUL.

Recentste voorbeeld van poging was wel de door Ekonomika voorgestelde samenwerking tussen VTK, Apollon, Klio, LBK en Ekonomika zelf bij de 24-urenrace in Louvain-la-Neuve. Het was ruwweg de bedoeling samen een ploeg op te bouwen met serieuze kansen op de overwinning. De taakverdeling: VTK zorgt voor de fietsen en de reparaties ervan tijdens de koers, Ekonomika zorgt voor de poen (sponsoring dus) en de andere samenwerkende kringen rekruteren hun beste fietsers (Ekonomika zelf denkt een twaalf renners in huis te hebben). Een beroepsmatig logische verdeling, die er echter op neer komt dat in geval van overwinning Ekonomika en zelfs KrUL de krantenkoppen zouden gaan halen op kosten van de inspanning van alle andere kringen samen. VTK ging desalniettemin akkoord omwille van het sportieve karakter van het opzet, op voorwaarde echter dat de samenwerkende kringen vrij zouden zijn ook nog een aparte fietsploeg te mogen inschrijven, naast de samenwerkingsploeg.

Bij VTK toog men onmiddellijk aan het werk; de fietsrace gaat immers reeds door op 23 en 24 oktober. Plots kwam dan telefonisch op zondag (?) 7 oktober het bericht dat Ekonomika niet langer geïnteresseerd was. Waarom? Wel zie, een of andere internationale voetbalmatch zou op dezelfde datum plaats grijpen. Let op, niet dat de sportievelingen van Ekonomika moeten gaan spelen; nee, nee: kijken! Sommigen zelfs ter plekke in Italië.

Enigszins verbaasd om dergelijke "beroepsrns" begon men bij VTK dan met meteen met de organisatie van de traditionele eigen ploeg, dit jaar met twee fietsen.

Aber, donderdagavond 12 oktober sijpelde het bericht binnen dat Ekon-

mika toch nog wou meewerken. Erger nog, intern bleek men bij Ekonomika van een "KrULfiets" te spreken!! Waarmee de vrees dat KrUL met de bloemen zou gaan lopen bevestigd was. Dit keer niet alleen verbaasd, maar ook lichtelijk verbolgen, zegde VTK bij monde van sportverantwoordelijke Sonja Boons onmiddellijk het akkoord af.

Missen is menselijk, maar enige coherentie naar buiten toe zou onze toekomstige ekonomen en regeerders niet misstaan. Hoewel van de huidige misschien hetzelfde kan gezegd worden. Voor de rest trekt de lezer zelf maar zijn konklusies.

BM

Eksorsisten kontra AC/DC

In de Franse krant Libération stond verleden week (9 oktober) een verslag van een colloquium over hekserij. Volgens de voorzitter van de Société Française Chénescou, geven bepaalde rockgroepen tijdens hun konserten de boodschap van Satan op een sublimale wijze door aan hun publiek. Het is voor hem geen punt van twijfel dat Alice Cooper een pakt met het Kwaad heeft gesloten. Om al die nefaste duivelse invloed te beperken, kan men zich in Frankrijk al via de telefoon laten bezweren.

Het artikel sluit met de bedenking dat wij verdrijving van Satan misschien wel zouden kunnen merken als AC/DC door Steur Sourire van de hitlijsten wordt verdronken.

Belgisch-Nederlandse samenwerking

Open universiteit

Op 25 juni werd door de Vlaams Interuniversitaire Raad in samenwerking met de stichtingsraad en het College van Bestuur van de Nederlandse Open Universiteit een nota overgemaakt aan de ministers Coens en Lenssens. Hierin werd gewezen op een mogelijke Belgische aansluiting met het Nederlandse initiatief tot oprichting van een Open Universiteit voor het Nederlandse taalgebied. Aanvankelijk waren de reacties positief. Maar al gauw bleek er van Belgische zijde geen geld voor het project te zijn. Het Nederlandse initiatief ging door zonder officiële Belgische deelname, wel blijven de Vlaamse universiteiten bij het initiatief betrokken.

Begin oktober dit jaar ging in Neder-

land de Open Universiteit van start. Als gevolg van een overeenkomst tussen de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Nederlandse Open Universiteit die haar centrum in Heerlen gevestigd heeft, kunnen ook Vlaamse belangstellenden zich aan de Open Universiteit inschrijven. De Nederlandse minister van Onderwijs en Wetenschappen, drs. W.J. Deetman, gaf bij wijze van uitzondering zijn toestemming aan deze samenwerking met Vlaamse universiteiten, in afwachting van een Nederlandse wet die de inschrijving van buitenlandse studenten aan de Open Universiteit regelt. Overigens blijft in de voorlopige regeling het aantal Belgische inschrijvingen aan de Open Universiteit wel beperkt.

De Open Universiteit is open in de zin dat er geen diploma vereist is om toegelaten te worden, alleen is er een minimum leeftijd. Verder is men vrij om zelf zijn programma samen te stellen en zelf het studietempo, de plaats en de tijd van studie te bepalen. De open toelating biedt vele mensen nieuwe kansen om een hogere vorming

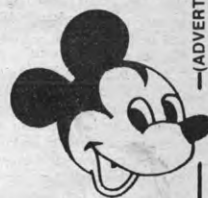
POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

me te maken. In die zin tracht de Open Universiteit in een tweedekansonderwijs te voorzien. Maar tevens is ze ook gericht op bijscholing van mensen die zich in een nieuw studiegebied willen bekwaamen. Kwa nivo zal de Open Universiteit echter niet mogen onderdoen voor andere instellingen. Dit werd wettelijk bepaald. Het blijft hoger onderwijs, en de diploma's dienen als dusdanig gevalideerd te worden.

Als tweedekansonderwijs is de Open Universiteit echter verre van goedkoop. Per cursusseenheid van 100 uren waarvoor men inschrijft (afzonderlijke cursussen aan de Open Universiteit worden geschat op 100, 200 of 300 werkuren) betaalt men 136 gulden in Nederland. Een volledig cursuspakket dat recht geeft op een diploma loopt al echter gauw op tot 5000 werkuren (geschatte studieuuren, plus een minimum aan seminars en andere contacturen).

Men rekent verder zelf maar uit. Welke de betalingsmodaliteiten in België zullen zijn is ons op het moment niet bekend.

Praktische organisatie

Het materiaal waarmee de Open Universiteit werkt is voornamelijk schriftelijk. Mondelinge toelichting is meestal niet nodig. Soms kunnen groepsbijeenkomsten wel noodzakelijk zijn. Maar het blijft afstandsonderwijs: het volgen van cursussen aan de Open Universiteit is combineerbaar met andere bezigheden of verplichtingen zoals werk binnen- of buitenshuis. Het studietempo is vrij. Hoe lang men over een hogere opleiding doet is om het even. Het tempo kan zo worden aangepast aan de persoonlijke omstandigheden van de volwassene. Men kan zelfs zonder nadelige gevolgen de studie voor een tijd onderbreken.

De cursussen die de Open Universiteit aanbiedt zijn ingedeeld volgens de terreinen van de wetenschap. Voorlopig kent de Open Universiteit zeven leerstofgebieden: rechtswetenschappen, bedrijfs- en bestuurswetenschappen, technische wetenschappen, natuurwetenschappen, cultuurwetenschappen en sociale wetenschappen. Binnen de leerstofgebieden onderscheidt men drie niveaus. De cursussen op het eerste nivo hebben een inleidend karakter. Daarnaast kent het eerste nivo een aantal zogeheten oriëntatiecursussen die een inzicht geven in wat een studie op het gekozen leergebied kan inhouden. De cursussen op het tweede en op het derde nivo hebben een grote theoretische diepgang en brengen vaardigheden uit de hogere

beroepsopleidingen bij.

Wie zijn studie wil afsluiten met een eindexamen dient de cursussen zo te combineren dat het pakket voldoet aan een aantal wettelijke vereisten. Zo is het in Nederland althans.

Maar hoe dit in België geregeld zal worden is ons niet bekend. In Nederland wordt daarbij een nieuwe mogelijkheid geboden: het zogenaamde vrije studieprogramma. Een dergelijk programma is alleen gebonden aan een bepaalde studielast (het totaal van de cursussen moet een minimale hoeveelheid studieuuren tellen) en een bepaalde verdeling van de cursussen over drie niveaus. Daarnaast kan men ook inschrijven voor slechts één cursus, of een beperkt aantal cursussen combineren naar eigen interesse of behoefte. Het laatste soort studieprogramma geeft recht op een dossierverklaring waarin vermeld wordt welke cursussen met succes zijn gevolgd.

België

In België gaat het dus om een initiatief van de Vlaamse universiteiten zelf. De V.I.R. reageerde vorig jaar reeds tegen de bezwaren die de betrokken Commissie van de Vlaamse Raad formuleerde. Deze commissie deed dat er reeds genoeg open initiatieven in het land bestaan. Maar een echte Open Universiteit, gericht op zelfstudie, die ook in een tweedekansonderwijs op hoger nivo voorziet, is er in België niet. Dat er een gebrek aan geld zou zijn, is natuurlijk een kwestie van hoe men de prioriteiten legt. De vraag is dus of de wil er wel is. De V.I.R. noemt dit soort van onderwijs toekomstgericht. De oelssing van Coens in verband met de Open Universiteit staat wel enigszins in contrast met het soort verklaringen dat de onderwijsminister zo graag iflegt voor de pers, met slogans over een "onderwijsmaatschappij" en over net feit dat afstuderen in de toekomst niet meer mogelijk zal zijn.

In de Vlaamse Cultuurraad verklaarde Coens in 1973: "Vele waardevolle mensen zullen om sociale redenen niet tot het hoger onderwijs doordringen. Voornamelijk daarom moet via ernstige studie en onderzoek de 'Open Universiteit' worden gereïaliseerd. Op lange termijn kan dit onderwijskundig initiatief ons niet onverschillig laten." Maar de intenties die de minister te kennen geeft schijnen nogal eens meer in contrast te staan met de realiteit van zijn beleid.

Meer informatie over de Open Universiteit kan men bekomen bij dhr. J. Van den Branden, dienst voor Studie-advies, Naamsestraat 63, 3000 Leuven.

fame

Café

Oude Markt 42 Leuven

VOOR DAG - EN
NACHTVLINDERS

Professor De Duve te gast bij Medika

Nobelprijswinnaar geneeskunde spreekt over levenswerk

Op donderdag 25 oktober om 20u houdt prof. Christian de Duve, Nobelprijswinnaar 1974 geneeskunde, op uitnodiging van Medika een voordracht, getiteld *Lyso-somes in biology and medicine*. De lezing gaat door op Campus Gasthuisberg, Gebouw Onderwijs en Navorsing en de toegang is vrij.

Prof. de Duve

Prof. de Duve werd in 1917 in Engeland geboren. Hij groeide op in A Antwerpen en studeerde geneeskunde aan de Université Catholique de Louvain. Na de oorlog verbleef hij geruime tijd in het buitenland om zijn biochemische vorming te vervolledigen. Terug in Leuven werd hem de leerstoel Fysiologische Scheikunde aan de fakulteit geneeskunde van de UCL toegekend.

In het begin van zijn loopbaan legde prof. de Duve zich toe op de studie van het werksmechanisme van het insulinehormoon op cellulair nivo. Een toevallige observatie bracht zijn onderzoek op een gans ander domein, namelijk het onderzoek van de rol van celorganellen. Een onbekend celdeeltje werd afgezonderd uit leverweefsel, met behulp van celfractionatietechnieken ontwikkeld door de Belg-Albert Claude. Verder onderzoek wees uit dat dit celorganel de functie van een mikroskopische "maag" in de cel vervult, vandaar de naam *lysosoom* (van het Griekse *lyoo* = snijden en *soma* = lichaam). De lysosomen bevatten een hele reeks enzymen en vertegenwoordigen aldus het vertegensysteem voor de afbraak van biologische bestanddelen van diverse oorsprong. Potentieel kunnen ze ook de cel zelf afbreken, vandaar de term *suicide bags*. Een belangrijke functie van het lysosoom in een aantal

celsoorten is ook de verdediging tegen microben.

Later ontdekte en beschreef prof. de Duve nog een ander celorganel, het *peroxisoom*, waar tal van oxidatieve reacties optreden.

Het laboratorium van prof. de Duve was gevestigd in de Dekenstraat, in de gebouwen waar nu een deel van het Centrum voor Levende Talen gehuisvest is. Na de splitsing van de universiteit in 1968, verhuisde hij naar Brussel, en richtte het International Institute of Cellular and Molecular Pathology (ICP) op, in de nieuwe medische kampus van Sint-Lambrechts Woluwe. Sinds de jaren zestig is hij ook hoogleraar in de biochemische cytologie aan de Rockefeller University in New York, waar hij 6 maanden per jaar verblijft.

Voor zijn ontdekkingen ontving prof. de Duve in 1974 de Nobelprijs voor geneeskunde, tesamen met zijn collega's Albert Claude en George Palade, de ontdekker van het ribosoom. Op 2 februari van dit jaar werd hem een eredoctoraat aan onze universiteit toegekend. Het was de eerste maal sinds de splitsing dat een eredoctoraat aan iemand van de UCL werd toegekend.

Biologische revolutie

De Nobelprijs van prof. de Duve vormde een belangrijke stimulans voor de snelle uitbouw van het ICP. In dit instituut, waarvan hij nog altijd de directeur is, tracht een interdisciplinair en internationaal team van 300 onderzoekers, de moderne biologische kennis in de praktijk te brengen.

Sinds 1945 kenden de cel- en moleculaire biologie immers een explosieve groei, te vergelijken met de snelle vooruitgang van de atoomfysica tussen de twee wereldoorlogen. Men verkreeg een fundamenteel inzicht in de levensprocessen op cellulair en moleculair nivo. In enkele decennia leerden we hoe levende cellen er van

binnen uitzien en hoe ze hun werk organiseren, hoe ze zichzelf opbouwen, hoe ze hun energielevering verzorgen en hoe ze er arbeid mee verrichten, hoe ze de instructies vastgelegd in hun erfelijk programma koderen, reproduceren, dekoderen en ten uitvoer brengen.

Het eigenaardige van deze biologische revolutie is dat ze pas na de

medische revolutie is gekomen. Deze laatste begon een eeuw geleden, toen de kennis van de levensprocessen nog in een embryonair stadium verkeerde.

Door vaccins, hygiëne, aseptische heekunde, vitaminen, hormonen, pijnstillende middelen en antibiotika en betere gezondheidsvoorzieningen, is de levensverwachting in de loop van één eeuw nagenoeg verdubbeld in de geïndustrialiseerde landen. Deze produkten van de (eerste) medische revolutie waren het resultaat van een empirische strategie in het medisch onderzoek. Die is gericht op het beheersen van de levensprocessen, zonder dat deze noodzakelijkerwijze begrepen moeten worden. Men ging er van uit dat ziekten bestreden kunnen worden door de oorzaak weg te nemen, hoe weinig er op zich ook

bekend was over de manier waarlangs deze ziekte-oorzaken hun effecten produceren. Dit "verlicht empirisme" komt in het farmacoeutische onderzoek tot uiting in mass-screeningsmethoden, in het spelen van een "moleculaire roulette", waarbij grote aantallen chemische verbindingen worden getest teneinde één enkel bruikbaar geneesmiddel te vinden.

Medische revolutie

Deze empirische strategie van trial-and-error blijkt evenwel niet een oplossing te brengen tegen alle ziekten, en is niet meer helemaal verantwoord nu de cel geen "black box" meer is voor de wetenschap. Daarom, aldus prof. de Duve, is het ogenblik aangebroken voor een *rationele strategie* in het medische onderzoek, waarbij juist deze verworvenheden van de biologische revolutie moeten gebruikt worden om te begrijpen wat er fout gaat in een ziekteproces en om te proberen de juiste bestrijdingsmethode te ontwerpen, op een rationele manier. Er zijn reeds aanwijzingen dat deze nieuwe benadering een tweede medische revolutie op gang zal brengen, zodat kanker en hart- en vaatziekten (de belangrijkste doodsoorzaak in het Westen), tropische parasitaire ziekten, virusinfekties, degeneratieve afwijkingen, ouderdomsdementie en aangeboren stofwisselingsziekten eindelijk sukselvol zouden kunnen bestreden worden.

In het ICP, dat in 1974 opgericht werd, proberen groepen onderzoekers zijn filosofie toe te passen bij het ontwerpen van nieuwe therapeutische strategieën in de meest diverse domeinen van de geneeskunde, zoals aangeboren erfelijke afwijkingen, jicht, diabetes, kanker, artritis, slaapziekte en auto-immuunziekten. De reeds geboekte suksessen rechtvaardigen ten volle het optimisme dat de Duve reeds had laten blijken in het besluit van zijn Nobeloetspraak in 1974: "We have the deep satisfaction of seeing that our finding do not simply enrich knowledge, but may also help to conquer disease."

Kanker

In zijn voordracht nu zal prof. de Duve eers de ontdekkingsgeschiedenis van het lysosoom bespreken, hoe hij kwam tot dit fundamenteel concept en dit verder uitwerkte. In een tweede deel zal hij dan de mogelijke therapeutische toepassingen van de kennis van de lysosomiale functie bespreken, in het kader van de rationele strategie die de tweede medische revolutie zal kenmerken.

Meer in het bijzonder zal ingegaan worden op de zogenaamde *lysosomotrope therapie* bij de behandeling van kanker. De bestaande chemotherapie maakt gebruik van stoffen die celledeling belemmeren. Deze cytostatika werken dus hoofdzakelijk in op alle sneldelende cellen, waaronder de kankercellen waar juist de controle over de celdeling ontspoord is, maar ook op de cellen van bvb. het bloed en de huid.

Dit probleem van toxische nevenwerkingen op de gezonde cellen tracht men in het ICP te overwinnen door de cytostatika te koppelen aan zogenaamde lysosolotrope vektoren. Deze dragermolekulen worden specifiek opgenomen door kankercellen, waarna het cytostatikum in het lysosoom van de vektor wordt afgescheiden en zo de kankercel van binnen uit kan vernietigen. Aldus zou men in de kankertherapie eindelijk kunnen beschikken over de "magic bullet"; die alleen de kankercellen treft. Eksperimenten met proefdiëren wezen reeds uit dat bepaalde kankers hiermee volledig verdwenen, zonder belangrijke neveneffecten. De eerste klinische experimenten zijn recent gestart in een pilotstudie van borstkanker.

De genezing van kanker lijkt hiermee in zicht te komen, al blijft natuurlijk een voorzichtig optimisme geboden.

Deze voordracht is de eerste van een reeks, die dit jaar door Medika zal worden georganiseerd. Eminent sprekers zijn uitgenodigd om een voordracht te houden over boeiende onderwerpen in de biologie, geneeskunde en gezondheidszorg. Dit initiatief werd genomen naar aanleiding van het dertigjarige bestaan van Medika en gadoopt wordt dat dit terug een traditie zal worden. Voor dit jaar zijn al voordrachten gepland over de Orde van Geneesheren en ruimtevaartgeneeskunde. Ook niet-geneeskundestudenten zijn hierop vriendelijk uitgenodigd.

Peter Mombaerts

Professor De Duve bij zijn eredoctoraat in '84

(foto Veto)

Intimidatie

KATECHETIKA — De Raad voor Studentenvoorzieningen van 5 oktober vroeg aan de vertegenwoordigers van ASR en Krul om tot een vergelijk te komen wat betreft hun vertegenwoordiging op die raad. Het voorstel van de ASR om gewoon met alle kringen samen aan tafel te gaan zitten en zo een gezamenlijke delegatie naar voor te schuiven, werd door de Raad met unanimité als goed bevonden. Al thans, zo leek het toch. Want wat in het verslag van dergelijke vergadering als leidraad staat, moet blijikbaar door de voorzitter van de Raad niet zo nauw genomen worden.

Omdat ASR vond dat een verzoening tussen beide koepels de studenten alleen maar ten goede kan komen, werd vanuit die ASR een uitnodiging naar alle kringen gestuurd om eens samen aan tafel te gaan zitten. Dit los van alle overkoepelingsgehegnes, de belangen van de student indachtig.

Na de Fakulteitsraad van Gods dienstwetenschappen, waar ook de voorzitter van die RVS als professor der fakulteit aanwezig was, richtte voor zitter Sabbe zich tot één der praessens van Katechetika. Hij zei haar dat een samenkomst met alle kringen niet opgaat "omdat de Krul zich dan de stemprocedures van de ASR zou laten opdringen". Blijkbaar is vergaderen met alle kringen samen in het vervolg dus uit den boze voor onze vice-rector. Tevens vond professor Sabbe dat de ASR best van al gewoon twee mandaat ten zou afstaan aan de Krul, want die zouden zij sowieso toch krijgen. Of het dan nog gaat om een gezamenlijke afvaardiging, zoals RVS in zijn totaliteit vroeg, kan men dan wel in vraag stellen. Bemiddelend en verzoenend werken is alleszins anders. En van vooruitlopen op nog te voeren discussies kan men ook geen beter staaltje-leveren. Vanaf nu kan men in de kringen reeds beginnen te oefenen in het Latijn. Binnenkort komt immers de fatale steek voor de studenten en moeten wij onze vice-rector zeggen: "Tu quoque, fili mi".

TBC

Veto zoekt (nog steeds)

voor zijn bijhuis in Leuven

allerlei medewerkers

Kan je redelijk typen? Heb je goesting om enkele (gratis) lessen te volgen op een echte fototoestelmachine? En heb je tussen vrijdag en dinsdag een uren vrij?

Dan kan je ons helpen dit weekblad realiseren. Kom eens praten op het Veto-sekretariaat in de 's Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat).

OUDE MARKT 41 LEUVEN 016/20 07 37

alle

ADVERTENTIE

Professor De Duve te gast bij Medika

Nobelprijswinnaar geneeskunde spreekt over levenswerk

Op donderdag 25 oktober om 20u houdt prof. Christian de Duve, Nobelprijswinnaar 1974 geneeskunde, op uitnodiging van Medica een voordracht, getiteld "Lysosomen in biology and medicine". De lezing gaat door op Campus Gasthuisberg, Gebouw Onderwijs en Navorsing en de toegang is vrij.

Prof. de Duve

Prof. de Duve werd in 1917 in Engeland geboren. Hij groeide op in A. Antwerpen en studeerde geneeskunde aan de Universiteit Catholique de Louvain. Na de oorlog verbleef hij geruime tijd in het buitenland om zijn biochemische vorming te vervolledigen. Terug in Leuven werd hem de leerstoel Fysiologische Scheikunde aan de faculteit geneeskunde van de UCL toegekend.

In het begin van zijn loopbaan legde prof. de Duve zich toe op de studie van het werkingsmechanisme van het insulinehormoon op cellulair nivo. Een toevallige observatie bracht zijn onderzoek op een gans ander domein, namelijk het onderzoek van de rol van celorganellen. Een onbekend celdeeltje werd afgezonderd uit leverweefsel, met behulp van celfractionatietechnieken ontwikkeld door de Belg-Albert Claude. Verder onderzoek wees uit dat dit celorganel de functie van een mikroskopische "maag" in de cel vervult, vandaar de naam *lysosoom* (van het Griekse *lyoo* = snijden en *soma* = lichaam). De lysosomen bevatten een hele reeks enzymen en vertegenwoordigen aldus het vertegingsapparaat voor de afbraak van biologische bestanddelen van diverse oorsprong. Potentieel kunnen ze ook de cel zelf afbreken, vandaar de term *suicide bags*. Een belangrijke functie van het lysosoom in een aantal

celsoorten is ook de verdediging tegen mikroben.

Later ontdekte en beschreef prof. de Duve nog een ander celorganel, het *peroxisoom*, waar tal van oxidatieve reakties optreden.

Het laboratorium van prof. de Duve was gevestigd in de Dekenstraat, in de gebouwen waar nu een deel van het Centrum voor Levende Talen gehuisvest is. Na de splitsing van de universiteit in 1968, verhuisde hij naar Brussel, en richtte het International Institute of Cellular and Molecular Pathology (ICP) op, in de nieuwe medische kampus van Sint-Lambrechts Woluwe. Sinds de jaren zestig is hij ook hoogleraar in de biochemische cytologie aan de Rockefeller University in New York, waar hij 6 maanden per jaar verblijft.

Voor zijn ontdekkingen ontving prof. de Duve in 1974 de Nobelprijs voor geneeskunde, tesamen met zijn collega's Albert Claude en George Palade, de ontdekker van het ribosoom. Op 2 februari van dit jaar werd hem een eredoctoraat aan onze universiteit toegekend. Het was de eerste maal sinds de splitsing dat een eredoctoraat aan iemand van de UCL werd toegekend.

Biologische revolutie

De Nobelprijs van prof. de Duve vormde een belangrijke stimulans voor de snelle uitbouw van het ICP. In dit instituut, waarvan hij nog altijd de direkteur is, tracht een interdisciplinair en internationaal team van 300 onderzoekers, de moderne biologische kennis in de praktijk te brengen.

Sinds 1945 kenden de cel- en moleculaire biologie immers een explosieve groei, te vergelijken met de snelle vooruitgang van de atoomfysika tussen de twee wereldoorlogen. Men verkreeg een fundamenteel inzicht in de levensprocessen op cellulair en moleculair nivo. In enkele decennia leerden we hoe levende cellen er van

binnen uitzien en hoe ze hun werk organiseren, hoe ze zichzelf opbouwen, hoe ze hun energielevering verzorgen en hoe ze er arbeid mee verrichten, hoe ze de instructies vastgelegd in hun erfelijk programma koderen, reproduceren, dekoderen en ten uitvoer brengen.

Het eigenaardige van deze biologische revolutie is dat ze pas na de

medische revolutie is gekomen. Deze laatste begon een eeuw geleden, toen de kennis van de levensprocessen nog in een embryonair stadium verkeerde.

Door vaccins, hygiëne, aseptische heekunde, vitaminen, hormonen, pijnstillende middelen en antibiotika en betere gezondheidsvoorzieningen, is de levensverwachting in de loop van één eeuw nagenoeg verdubbeld in de geïndustrialiseerde landen. Deze produkten van de (eerste) medische revolutie waren het resultaat van een empirische strategie in het medisch onderzoek. Die is gericht op het beheersen van de levensprocessen, zonder dat deze noodzakelijkerwijze begrepen moeten worden. Men ging er van uit dat ziekten bestreden kunnen worden door de oorzaak weg te nemen, hoe weinig er op zich ook

bekend was over de manier waarlangs deze ziekte-oorzaken hun effecten produceren. Dit "verlicht empirisme" komt in het farmacologische onderzoek tot uiting in mass-screeningsmethoden, in het spelen van een "moleculaire roulette", waarbij grote aantallen chemische verbindingen worden getest teneinde één enkel bruikbaar geneesmiddel te vinden.

Medische revolutie

Deze empirische strategie van trial-and-error blijkt evenwel niet een oplossing te brengen tegen alle ziekten, en is niet meer helemaal verantwoord nu de cel geen "black box" meer is voor de wetenschap. Daarom, aldus prof. de Duve, is het ogenblik aangebroken voor een *rationele strategie* in het medische onderzoek, waarbij juist deze verworvenheden van de biologische revolutie moeten gebruikt worden om te begrijpen wat er fout gaat in een ziekteproces en om te proberen de juiste bestrijdingsmethode te ontwerpen, op een rationele manier. Er zijn reeds aanwijzingen dat deze nieuwe benadering een tweede medische revolutie op gang zal brengen, zodat kanker en hart- en vaatziekten (de belangrijkste doodsoorzaak in het Westen), tropische parasitaire ziekten, virusinfekties, degeneratieve afwijkingen, ouderdomsmentie en aangeboren stofwisselingsziekten eindelijk succesvol zouden kunnen bestreden worden.

In het ICP, dat in 1974 oprichter werd, proberen groepen onderzoekers zijn filosofie toe te passen bij het ontwerpen van nieuwe therapeutische strategieën in de meest diverse domeinen van de geneeskunde, zoals aangeboren erfelijke afwijkingen, jicht, diabetes, kanker, artritis, slaapziekte en auto-immuunziekten. De reeds geboekte successen rechtvaardigen ten volle het optimisme dat de Duve reeds had laten blijken in het besluit van zijn Nobeltoespraak in 1974: "We have the deep satisfaction of seeing that our finding do not simply enrich knowledge, but may also help to conquer disease."

Kanker

In zijn voordracht nu zal prof. de Duve eers de ontdekkingsgeschiedenis van het lysosoom bespreken, hoe hij kwam tot dit fundamenteel concept en dit verder uitwerkte. In een tweede deel zal hij dan de mogelijke therapeutische toepassingen van de kennis van de lysosomiale functie bespreken, in het kader van de rationele strategie die de tweede medische revolutie zal kenmerken.

Meer in het bijzonder zal ingegaan worden op de zogenaamde *lysosomotrope therapie* bij de behandeling van kanker. De bestaande chemotherapie maakt gebruik van stoffen die celdeling belemmeren. Deze cytostatika werken dus hoofdzakelijk in op alle snellende cellen, waaronder de kankercellen waar juist de controle over de celdeling ontspoord is, maar ook op de cellen van bv. het bloed en de huid.

Dit probleem van toxische nevenwerkingen op de gezonde cellen tracht men in het ICP te overwinnen door de cytostatika te koppelen aan zogenaamde lysosolotrope vectoren. Deze dragermolekulen worden specifiek opgenomen door kankercellen, waarna het cytostatikum in het lysosoom van de vektor wordt afgescheiden en zo de kankercel van binnen uit kan vernietigen. Aldus zou men in de kankertherapie eindelijk kunnen beschikken over de "magic bullet", die alleen de kankercellen treft. Experimenten met proefdieren wezen reeds uit dat bepaalde kankers hiermee volledig verdwenen. Zonder belangrijke neveneffecten. De eerste klinische experimenten zijn recent gestart in een pilootstudie van borstkanker.

De genezing van kanker lijkt hiermee in zicht te komen, al blijft natuurlijk een voorzichtig optimisme geboden.

Deze voordracht is de eerste van een reeks, die dit jaar door Medika zal worden georganiseerd. Eminente sprekers zijn uitgenodigd om een voordracht te houden over boeiende onderwerpen in de biologie, geneeskunde en gezondheidszorg. Dit initiatief werd genomen naar aanleiding van het dertigjarige bestaan van Medica en gehoopt wordt dat dit terug een traditie zal worden. Voor dit jaar zijn al voordrachten gepland over de Orde van Geneesheren en ruimtevaartgeneeskunde. Ook niet-geneeskundestudenten zijn hierop vriendelijk uitgenodigd.

Peter Mombaerts

Professor De Duve bij zijn eredoctoraat in '84

(foto Veto)

Intimidatie

KATECHETIKA — De Raad voor Studentenvoorzieningen van 5 oktober vroeg aan de vertegenwoordigers van ASR en Krul om tot een vergelijk te komen wat betreft hun vertegenwoordiging op die raad. Het voorstel van de ASR om gewoon met alle kringen samen aan tafel te gaan zitten en zo een gezamenlijke delegatie naar voor te schuiven, werd door de Raad met unanimitie als goed bevonden. Al thans, zo leek het toch. Want wat in het verslag van dergelijke vergadering als leidraad staat, moet blijkbaar door de voorzitter van de Raad niet zo nauw genomen worden.

Omdat ASR vond dat een verzoening tussen beide koepels de studenten alleen maar ten goede kan komen, werd vanuit die ASR een uitnodiging naar alle kringen gestuurd om eens samen aan tafel te gaan zitten. Dit los van alle overkoepelingsgehanes, de belangen van de student indachtig.

Na de Fakulteitsraad van Gods dienstwetenschappen, waar ook de voorzitter van die RVS als professor der faculteit aanwezig was, richtte voor zitter Sabbe zich tot één der praesessen van Katechetika. Hij zei haar dat een samenkomst met alle kringen niet opgaat "omdat de Krul zich dan de stemprocedures van de ASR zou laten opdringen". Blijkbaar is vergaderen met alle kringen samen in het vervolg dus uit den boze voor onze vice-rector. Tevens vond professor Sabbe dat de ASR best van al gewoon twee manda ten zou afstaan aan de Krul, want die zouden zij sowieso toch krijgen. Of het dan nog gaat om een gezamenlijke afvaardiging, zoals RVS in zijn totaliteit vroeg, kan men dan wel in vraag stellen. Bemiddelend en verzoenend werken is alleszins anders. En van vooruitlopen op nog te voeren diskussies kan men ook geen beter staaltje leveren. Vanaf nu kan men in de kringen reeds beginnen te oefenen in het Latijn. Binnenkort komt immers de fatale steek voor de studenten en moeten wij onze vice-rector zeggen: "Tu quoque, fili mi".

TBC

Veto zoekt (nog steeds)

voor zijn bijhuis in Leuven
allerlei medewerkers

Kan je redelijk typen? Heb je goesting om enkele (gratis) lessen te volgen op een echte fototoemastine? En heb je tussen vrijdag en dinsdag een uur vrij?

Dan kan je ons helpen dit weekblad realiseren. Kom eens praten op het Veto-sekretariaat in de 's Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Munststraat).

OUDE MARKT 41 LEUVEN 016/20 07 37

ADVERTENTIE

alle

Brathwaite Caraïbische poëzie om van te leren

Edward Kamau Brathwaite, hoogleraar geschiedenis in Kingstone University, te Jamaica, werd tijdens de opening van het afgelopen Afrikaans poëziefestival unaniem tot voorzitter geapplaudisseerd.

Brathwaite dicht de poëzie een sociaal-historisch reflecterende dimensie toe. Poëzie is de expressie van het maatschappelijk verleden én van de totale persoonlijkheid van de kunstenaar.

Brathwaite deinst er niet voor terug zijn poëzie te vergezellen van dans, muziek en film; echter steeds in een breder historisch kader. Brathwaite vergriipt zich met andere woorden niet aan ego-tripperi en esoterische gewochten!

Veto: Unlike many other Western poets, your poetry is not individualistic. It has got a sociological dimension. Is this typical for the African poetry?

Brathwaite: «Yes, it is typical. First of all let me say that I'm from the Caribbean. I'm not from Africa. Although we have very strong intimate connections with Africa. But I find that the poetry both of the Caribbean and of Africa has a very strong oral quality. Because most of our people are still in what we call the oral tradition. And we do not put so much emphasis upon the written work as you do here in Europe.»

The Greek Tragedy

Veto: What do you think of the combination of poetry with dance, music and film?

Brathwaite: «Well, oral poetry, the poetry that we call sun poetry or reggae poetry inevitably connects with dance and movement. In other words, it is a total expression of the persons and the personality. It goes with dramatization, with mime, with music, with costume, with anything, like the Greek tragedy used to be.

The Calypso and I Limbo

Veto: During the fifties, you were in Europe, at Cambridge. Later on you moved to West Africa. You mentioned in your reading that the base form of your poetry was then the calypso. Can you explain this?

Brathwaite: «Well, when I started to write poetry, I had to choose a model, I had to have a form that I would follow. I was brought up in the English tradition and therefore the form was: "The boy stood on the burning deck" and "Hear the pennies dropping, listen while the fall" at Sunday School.

I found that that did not express the kind of experience that I was aware

of the discovery, the so-called discovery of our country, of our archipel by Columbus and all that followed. Because first they followed the death of the Amerindian people. Thirty million Amerindians died in thirty years. I mean, which is one of the greatest genocides we have ever known. And this was followed by the enormity of the slave trade, where fifty million Africans were brought into the new world. So we live in the echo of these catastrophes. Therefore our literature should attempt to reflect that kind of experience.»

«For instance: there's a form called I limbo: bom bom bom bom bom bom. Now, when you hear this in a nightclub and it really is a young man, you know, dancing backwards under a stick. But it means more than that. That stick also means the deck of a slave ship, where the slaves were placed. And when you see him dancing backwards, in that awkward position, he's really imitating and revitalizing the experience of being placed like a sardine in the slave ships of the eighteenth century. And it is by

«Thirty million Amerindians died in thirty years. We live in the echo of that catastrophe. Therefore our literature should attempt to reflect that kind of experience.»

off. And one day, without realizing it, it occurred to me that we did have a kind of form which would correspond to my reality and which was really mine. It was the calypso, which is one of the traditional musical forms of the Caribbean. So I began to experiment with writing poetry in a calypso style. As soon as I did that, everything opened to me as a poet.»

Veto: Later on there was an evolution, when you returned to the Caribbean.

Brathwaite: «There was even an evolution before that. When I went to live in West Africa, I discovered that the cultural forms of West Africa were very similar to what we have in the Caribbean.»

«In fact the Caribbean is in a sense an extension of the culture of West Africa. And by observing, and becoming part of the cultural West Africa, I internalized the notion of ritual and culture. So that when I returned to the

recognizing things like that, that I was able to extend the scope and resonance of my work.»

The catastrophes

Veto: In your reading, you mentioned a striking sentence. It was: "A history of catastrophe requires a literature of catastrophe." What is this catastrophe exactly?

Brathwaite: «Well, in the Caribbean there are two major catastrophes. First of all, the islands themselves are the millennial end of a terrible explosion, which split the landscape into fragments. Some fantastic explosion, a million years ago, shattered us into these little islands. So we're now the tops and tips of the mountain. That's the first catastrophe.»

«The second one is the catastrophe

of the discovery, the so-called discovery of our country, of our archipel by Columbus and all that followed. Because first they followed the death of the Amerindian people. Thirty million Amerindians died in thirty years. I mean, which is one of the greatest genocides we have ever known. And this was followed by the enormity of the slave trade, where fifty million Africans were brought into the new world. So we live in the echo of these catastrophes. Therefore our literature should attempt to reflect that kind of experience.»

«Some other Caribbean artists, for instance, some painters, I discover, are using the crab as their symbol. Because it is a very common animal in our place and it in a sense reflects that very slow progress which we make. It also reflects the image of people fighting back other because of poverty, you know, one crab on the others back an so on.»

«And there are some people whom you will find are starting to use the image of the butterfly, because that is the hope that comes out of the garbage. Some others use the cripple, because many of our people have been psychologically hurt by these catastrophes. In that way we reflect the catastrophes and in the music, the reggae music. If you know the work of Bob Marley, for instance, you'll discover in reggae that you have a very leical tone and a very dread or heavy base guitar beat. That also reflects the catastrophes and the hope that comes out of it.»

Veto: How should literature reflect this? In the language...

Brathwaite: «In everything really. It is difficult to be sure how it reflects it. Everyone tries his own way, for instance, when I started I discovered that my work took very long thin lines, which were very fragmentive. Because I was trying to imitate the notion of the chain, the slave-chain, the chain of islands, the chain that links us to various cultures. The bricks in the chain that occurred through history. The song that the chain makes, which is the beginning of music. In that way I tried.»

Reggae, rasta and the bomb

Veto: What do you think of the revival of reggae and rasta here in Europe?

Brathwaite: «Well, you should tell me more about that, because I'm not

aware of it. What I do know, is that rasta and reggae have spread all over the world in a very remarkable way. It seems to me that the youth culture of Europe, whether black, brown or white has responded to the alternative tendency in those two things. And therefore I'm not surprised that they have responded to what it means.»

«I'm very happy about that, because I think, all cultures should have, as you call it, a revitalization at some time. This is the first time perhaps, that a cultural style has come not from Europe or North America but has come from what we call the third world. I think that's a good sign, that people are now corresponding to creative impulses from any part of the world. You know, the Japanese have their own way of influencing Europe as well. I think that as long in the world begins a sense of mutuality, we shall really begin at somewhere, if we can escape the bomb.»

Veto: Thank you.
Brathwaite: «You're welcome.»
Hilde Devoghel

And miles & miles & miles & for Miles Davis

He grows dizzy with altitude

the sun blares

he hears only the brass of his own mood

if he could fly he would be an eagle

he would see how the land lies softly

in contours how the fields lie striped

how the houses fit into the valleys

Brusselse Moelial

De Brusselse tegenhanger van Veto heet De Moelial. In het redactioneel van het eerste nummer wordt De Moelial als dusdanig nog eens voorgesteld. Bedoeling is de informatie aan de VUB open te breken, want "wat in onze normale samenleving evident wordt bevonden, nl. goed werkende informatiekanaalen, lijkt op uiefbodem niet altijd mogelijk... Informatie wordt daar plots voorgerekawde kook, persoonlijke promotiestrips of gewoonweg niet nodig geacht". Ondanks de taalkundige fout in de vorige zin kunnen wij wegens Leuvense parallellen de toestand best aanvoelen. "De Moelial als kritische wegwijzer langs de donkere VUB-paden" kan dan ook enkel toegejuicht worden.

Centraal in dit eerste nummer staat ook het geharrewar met de Brusselse studenten-restaurants. Ook daar zijn prijsstijgingen en fastfood troef. Overigens maakt men in de Brusselse restaurants nog altijd een verschil in maaltijdprijzen voor beurs- en niet-beursstudenten. Tegelijk valt ook op dat steeds meer van de restauratiesector echt uitbesteed wordt aan prive-bedrijven.

Een bijna volle pagina wordt ingeruimd voor troebelen in de Brusselse Germaanse filologie. "Een richting waar je verplichte keuzevakken hebt, waar een prof zijn studenten nog kan uitschelden, waar er niet gedoeceerde kursussen bestaan, waar men je tijdens het examen zelf een taak oplegt, waar de stof soms op één jaar drie keer zwaarder wordt en je ineens twee profen en twee examens voor één vak krijgt!" Een ander wordt overigens met voorbeelden toegelicht. Tegelijkertijd publiceert De Moelial een brief van een prof die zich richt tot de tweede kandidatuur Germaanse met passende citaten als "ondemocratisch samengestelde delegatie van *lafbekken*" en "Met mijn intense verachting voor een paar *laffe onderkruijpers*, die op het niveau van het VSO (Verachterd Secundair Onderwijs) zijn blijven steken" (sic). En dat nu in de

recente Alumni van Leuven blijkt dat de slaagcijfers voor VSO en traditioneel onderwijs bijna identiek zijn.

De Moelial bevat verder nog een kritiek op 24 uur, enkele pagina's Kultuurkrant (met te veel lof voor Pak'm Stanz), een verslag van Publius Penetrus over de Raad van Beheer van de VUB en enkele voorstellingen van de sociale sektor aan de VUB.

Teveel of te weinig artsen?

Volgens professor Vuylsteek van de Dienst voor Hygiëne en Sociale Geneeskunde van de RUG is de vraag of ons land te veel artsen kent, een foutieve vraagstelling. Alles hangt immers af van de wijze waarop de gezondheidszorg georganiseerd wordt. Er is de laatste tijd weer "verdacht veel sprake van de noodzaak tot herorganisatie van de geneeskunde op kollektivistische grondslagen", was het antwoord van Dr. L. Beckers, Voorzitter Vlaams Artsensyndicaat (strekkend Wynen) op de visie van Vuylsteek.

Professor Vuylsteek pleit voor een meer sobere en fundamentele aanpak van de gezondheidszorg. Hij wil dit realiseren door een degelijk gezondheidsvoorlichtings- en opvoedingsbeleid (GVO).

De belangrijkste doelstelling van de GVO is, "met voldoende kennis en inzichten leren voor zichzelf en zijn omgeving een verantwoorde beslissing nemen inzake gezondheid en ziekte. 'Gezondheid' betekent dan wel meer dan de afwezigheid van ziekte; het is een toestand van fysiek, psychisch en sociaal welbevinden". Vanzelfsprekend is ook hier een taak voor artsen en paramedici weggelegd. Zo zouden een aantal artsen de verantwoordelijkheid kunnen dragen voor een bepaalde wijf of bevolkingsgroep. De artsen zouden dan in nauwe samenwerking met de scholen en de verenigingen in die wijf aan preventiebeleid en GVO kunnen doen.

Als de gezondheidszorg op dergelijke wijze zou georganiseerd worden telt ons land nog lang niet genoeg artsen. Het verstrekken van informatie en het geven van een gezondheidsvoorlichting en -opvoeding zoals door professor Vuylsteek wordt voorgestaan, wordt door Beckers afgedaan als een regelrechte kommunistische organisatie van de eerstelijns-geneeskunde.

Misschien wordt binnenkort het verstrekken van gezondheidszorg en het organiseren van een fundamenteel preventie- en voorlichtingsbeleid door het artsen syndicaat Wynen niet enkel als problematisch, maar zelfs als misdadig aangezien.

De precisie van het Nieuwsblad

Doorgaans ziet men de Leuvense student met zeer grote nauwkeurigheid de Veto lezen. Terecht maakt hij opmerkingen wanneer een bepaald artikel te sloganesk of te onprecies is. Maar zou deze lezer met dezelfde kritische ingesteldheid de nationale kranten te lijf gaan? Laat ons het hopen, want Het Nieuwsblad van zaterdag 13 oktober leert ons dat men daar ook al een loopje neemt met de journalistieke precisie.

Onder de titel "Krul erkend door Akademische Raad en door de RVS" maakt Het Nieuwsblad, of toch zijn reporter CVL, ons diets dat Krul vanaf nu met zekerheid mandaten heeft op die beide raden. Omtrent de Akademische Raad klopt dit wel, maar inzake de Raad voor Studenten-voorzieningen was dit een complete verrassing. Die Raad heeft terzake immers nog geen enkel standpunt ingenomen. Op de laatste Raad (vrijdag 5 oktober) poneerde men dat de studenten in eerste instantie moesten zorgen voor hun vertegenwoordiging, zonder dat de RVS daarin moest ingrijpen. Het officiële standpunt luidde: "Wij constateren dat er onenigheid is tussen de studenten - wat betreft hun

vertegenwoordiging. De Raad vraagt beide organisaties, met al hun kringen, te trachten tot een gezamenlijke vertegenwoordiging te komen". Impliciet dit een erkenning van de Krul? Dit impliceert eerder een vraag om met alle kringen eens samen aan tafel te gaan zitten.

Maar goed: het artikel laat verderop Pol Bosman aan het woord. Die wordt het predikaat vice-praeses van rechten toegedicht. Bij het VRC zal men daarover zelf wel verwonderd zijn, want de persoon in kwestie is daar "sociaal afgevaardigde". Niet meer of niet minder. Maar een kniesoor die daarover struikelde.

Verderop staat dat Krul een tweede vertegenwoordiging (dus op RVS) wil omdat dit bepalend is voor het uitgekeerde bedrag aan subsidies. Gelukkig vermeldt schrijver des artikels nog "aldus Bosman". Maar het zou toch niet zo moeilijk zijn om de onwetende lezer even aan te geven dat dergelijke krulredenering de facto niet opgaat. De RVS subsidieert heel wat zaken zonder dat die een echte vertegenwoordiging hebben op die raad. Prioritair is, volgens de statuten van de RVS, dat men een beleid voert, gebaseerd op sociale gronden. In die zin staat subsidie niet gelijk met een vertegenwoordigingsnoodzaak. De redenering zou echter wel kunnen verklaren waarom tegenwoordig zowat iedereen een eigen vertegenwoordiging wil op die RVS. Als de kranten als Het Nieuwsblad dergelijke hersenronkels blijven voorkauwen, kan het ook moeilijk anders.

De rest van het artikel ging over de werking van Krul in het algemeen en Faze in het bijzonder. Wij hopen dat het beschrevene bewaarheid zal worden. "De standpunten van Krul worden uitvoerig belicht in het tijdschrift Faze..." Wie standpunt, wat standpunt? Faze 2 zal ons hieromtrent enig soelaas moeten bieden. Zoniet schreeuw Het Nieuwsblad ook hier weer eens in de woestijn. Overigens is het niet de eerste keer dat Het Nieuwsblad inzake de Krul-ASR-problematiek de juiste belichting mist. Een cursus belichtingstechniek volgen, beste kollega-bladvullers.

Krul weigert onderhandelingen

Vorige vrijdag zou er met alle kringen samengekomen worden om een gemeenschappelijke delegatie voor de Raad voor Studentenvoorzieningen in elkaar te boksen. Ook het VRG, een Krulkring, was aanwezig, maar enkel om te komen zeggen dat ze niet geïnteresseerd zijn in samenwerking.

Zij die in de jaren zestig aan de studenten een beperkte vorm van medebeheer en inspraak verleenden, hopen dat daar door onderlinge tweedracht en gebrek aan continuïteit niets zou van terecht komen, schijnen voor hun geduld te zullen worden beloofd. Tot groot jolijt van al diegenen die het ijveren voor de democratisering van het onderwijs een neerhalen van de standing van de universiteit willen noemen. Tot groot jolijt dus van diegenen voor wie het voortbestaan van de ASR een hinderpaal is om van deze universiteit "iets speciaals" te willen maken. Het is dan ook niet onlogisch dat de Akademische Overheid de eis van de Krul haar studentnemanden met graagte steunt. Zo gebeurde het vorige week op Akademische Raad en zo lijkt het ook op de Raad voor Studentenvoorzieningen te zullen doorgaan.

In het kader van de ASR-doelstellingen is het bestaan van de Raad voor Studentenvoorzieningen vanzelfsprekend belangrijk. Daarin bepalen studenten (hoewel in de minderheid) samen met professoren en personeelsleden het beleid van de sociale sektor. Democrativering van het onderwijs kan er niet komen zolang allerlei financiële drempels het studeren onmogelijk maken. Vandaar dat Sociale Raad, op de RvS systematisch ijvert voor zo laag mogelijke prijzen in de Alma, voor een sociale huisvestingspolitiek, voor een degelijke uitbouw van de juridische dienst, jobdienst, enzovoorts. De vijf koppige studentendelegatie op de RvS werd traditiegetrouw door Sociale Raad verkozen, omdat enkel deze deelraad van de ASR zich met die problematieken bezighoudt.

Konkurrentie?

Op de RvS van vijf oktober eiste Pol Malou namens de Krul twee van de vijf studentenvertegenwoordigers op. De Krul, zo heet het, vertegenwoordigt 8000 studenten en is dus representatief. Dus zijn zij in staat de sociale

sektor mee te beheren. Dat zijn beweging weinig visie of werking rond diezelfde sociale sektor heeft, is blijkbaar van geen tel. Niet alleen de studenten- maar ook de personeelsdelegatie ontkende dat enkel representatief een norm is voor het eisen van mandaten. Uiteindelijk werd door de RvS aangedrongen om een gezamenlijke vergadering van Sociale Raad en Krul te beleggen, waarop alle kringen samen de vijf mandaten zouden toewijzen. In de loop van vorige week werden alle fakulteitskringen dan ook aangeschreven. In Veto verscheen een vakature voor vijf effectieve en twee plaatsvervangende vertegenwoordigers van de RvS. Elke student die zich wilde inzetten voor de verdediging en de uitbouw van de sociale sektor kreeg

Sociale Raad vergadert

de mogelijkheid om zich kandidaat te stellen. Langs de zijde van ASR werden dus de nodige toegevingen gedaan om van start te kunnen gaan.

Bemoeizucht

Op de gemeenschappelijke vergadering van vorige vrijdag daagden welgeteld drie representatieve Krullers uit de rechtsfakulteit op. Niet om zich kandidaat te stellen of om te stemmen, maar om te zeggen dat ze geen gezamenlijke verkiezing wilden. Hun twee mandaten zouden ze, naar eigen zeggen, wel op een andere manier krijgen. Het is niet alleen de Krul die zich hierdoor tegen de beslissing op de RvS keert. Ook professor Sabbe, voorzitter van de Raad voor Studentenvoorzieningen, lijkt weinig anders te doen dan de standpunten van de raad die hij voorziet, te negeren. Het gerucht doet immers de rond dat Sabbe op de

Raad voor Studentenvoorzieningen geen enkele studentendelegatie zou toelaten als er niet enkele Krullers bij zijn.

Een gezamenlijke verkiezing was volgens de Krul-delegatie onmogelijk, vermits hun overkoepeling studenten met "andere belangen" vertegenwoordigt en een "demokratisering op basis van andere principes nastreeft". Welke dan die andere belangen met betrekking tot de sociale sektor zijn, wisten ze niet zo meteen.

Overigens bleek een belangrijk bezwaar voor de vergadering zelf erop te berusten dat ASR alle kringen had uitgenodigd met briefpapier met eigen hoofding. Men mag nog niet eens toegevingen doen op eigen papier. Maar kom. Uit het verdere gesprek bleek dat "Krul zijn sociale werking pas zou opstarten eens zij zeker waren van hun mandaten" (en toch zeiden zij er zeker van te zijn dat zij die mandaten zouden krijgen). Overigens "kon het wel een tijdje duren vooraleer die sociale werking op poten stond, zelfs na het verkrijgen van de

belangen komen neer op tegengestelde belangen, op een afbraak van de sociale sektor. En daarvoor heeft men geen mandaten nodig in een orgaan dat statutair is opgericht om die sektor uit te bouwen. Voor een democratisering op basis van zogenaamde "andere principes" geldt hetzelfde. Er is maar één soort democratisering van het onderwijs en wel op basis van het principe "gelijkheid van kansen". Daarom dus ijveren voor zo goedkoop en open mogelijk onderwijs.

De paternalistische principes van Krul en hun in Faze aangekondigde "konkrete, dicht-bij-de-deur, kortetermijn-gerichte acties" betekenen een structurele democratisering, maar een terugkeer naar de negentiende-eeuwse liberale liefdadigheid. Ze kunnen ook hoogstens "troost en steun" betekenen voor wie aan deze universiteit is geraakt. Gewoon pech voor al diegenen die om financiële of andere redenen niet zullen komen, want de "Kruschoenmaker blijft bij zijn leest en spreekt zich slechts over datgene uit wat hem specifiek aanbelangt" (zevende Krul-gebed).

mandaten". Cynisch was daarbij dat men dit euvel dacht te kunnen milderen door "de informatie te komen halen op Sociale Raad". Je moet het maar durven: de mandaten en het geld van een andere organisatie aanvechten en toch op deze organisatie rekenen om voor je werking te zorgen. Logisch dat de Krul denkt met minder personeel rond te komen (zelfs als er enige werking komt).

Paternalisme

Dat ze op geen enkele vraag naar hun inhoudelijke werking enig concreet antwoord konden geven, maakte de discussie dan ook onmogelijk. Geen discussie dus over numerus clausus of over het feit dat iedereen — zowel in rechten als wiskunde — er belang bij heeft dat bijvoorbeeld de almaprijzen niet stijgen. Het is immers niet voor kringen als zodanig, maar voor studenten van alle fakulteiten dat de sociale sektor het universitaire onderwijs moet betaalbaar maken. Het onderscheid per kring is dan ook gewoonweg absurd. Bovendien is een verdere democratisering van het onderwijs vooral van belang voor hen die nog in de humaniora zitten. Voor hen is het bestaan van een goed uitgebouwde sociale sektor misschien een drempel minder. Er is dus maar één, ondeelbaar studentenbelang dat op de RvS kan verdedigd worden. Anders

Wie Veto perse wil, leert zijn hondje apporteren.

Wie minder moeite wil doen, of bang is van honden, neemt een Veto-abonnement. De postbode weet reeds hoe hij Veto moet brengen.

Stort daarvoor 120 (studenten) of 250 (niet-studenten) op rek. nr. 431-0097541-68 met vermelding "Veto-abonnement".

Dat er maar één soort democratisering is, belet niet dat je dit doel op verschillende manieren kan bereiken. Maar om een gezamenlijke tactiek te bepalen zijn er dan weer stemmingen. Daarna kan het standpunt van de meerderheid naar buiten verdedigd worden. Wie dat niet aanvaardt, droomt best niet van een parlementaire carrière.

Verkiezing

Omdat Krul zich zo weinig bemiddelend opstelde, besloot ASR dan ook maar op alles voorbereid te blijven. Ten dien einde werd besloten zelf een delegatie van vijf personen aan te duiden, in de hoop dat de Krul-intolerantie zichzelf afstraft. Het studentstandpunt op de RvS zal dan ook vertolkt worden door Marcel Lauwers (Klio — voorzitter sociale raad), Liesbeth Vonk (Medika), Pat-

AD VALVAS

Van do 18 okt. tot do 25 okt.

Deze agenda is bedoeld als hulp aan de kringen om hun activiteiten kenbaar te maken. Praktisch: kringagendaneuws moet ten laatste maandag om 12 uur op het redaktiesekretariaat van Veto, 's Meiersstraat 5, binnengebracht worden.

Bios

• Woensdag 24 okt. 's avonds: gezelschapspelen in Zaal der Hallen.

Germania

• Maandag 22 okt. om 21 uur: 'Reasons to be cheerful' TD in zaal Stella.

Katechetika

• Donderdag 18 okt. om 20 uur: tweede presidiumvergadering in de fakbar.

• Woensdag 24 okt.: Doop TD

Klio

• Donderdag 18 okt. om 20 uur: Informatievergadering over ASR, KRUL, Veto, ALMA,... In Aud. Ves. 01.12

• Maandag 22 okt. om 20.30 uur: presidiumvergadering in Begijnhof 31.

• Dinsdag 23 okt. om 22 uur: Kroegentocht. Vertrek Bierkar.

Medika

• Donderdag 18 okt.: Reizend volksteater speelt 'de brave soldaat Schweik'. In Gasthuisberg: Ga 2.

• Donderdag 25 okt. om 20 uur: "Lysomes in biology and medicine", lezing door prof. C. de Duve, Nobelprijswinnaar 1974 geneeskunde. In gebouw Onderwijs en Navorsing van Campus Gasthuisberg.

• Bar Medika (Tervuursestraat 9), Promotie Horse Ale: 18 fr.

Merkator

• Donderdag 18 okt. om 21 uur: TD in zaal Albatros.

Wina

• Donderdag 18 okt. om 20 uur: presidiumvergadering in Winakelder.

rick Boucneau (Bios), Peter Breugelmanns (Landbouw) en Marc Sys (Economie).

Op de Raad van Beheer van Alma gebeurt dit door Peter Breugelmanns, Myriam Monteyne (Informatica) en Paul Nuyts (Psychologie). In het comité van zaakvoerders bij Acco zetelen tenslotte Bart Nel (Informatica), Piet Delrue (Medika), Bert Malliet (VTK) en Geert Stubbe (Ext-Musicologie).

Sjantal Janssens

Iedereen houdt van Veto

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYKX
TIENESTRAAT 87
3000 LEUVEN

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERMAN
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E.A.....
FRANCKENHEIM
1700SICHELINGEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

